

Egység Krisztusban

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Róma 1:29; 1Korinthus 1:10, 12-17; 3:1-4; 2Korinthus 11:23-28; Filippi 2:5-8; Kolossé 1:24

„A mi Urunk Jézus Krisztus nevére kérlek titeket, testvéreim, hogy mindnyájan egyféleképpen szóljatok, és ne legyenek közöttetek szakadások, hanem gondolkodásokban és meggyőződészetekben jussatok egyetértésre” (1Kor 1:10, RÚF)!

Aki figyeli a természet világát, tudja, hogy bizonyos állatok eltérő méretű falkákban, nyájakban, csoportokban élnek. A farkasok, a delfinek, sőt a hangyák is összetartanak. Jól ismert tény, hogy a csimpánzok között milyen szoros kötelékek vannak, tizenöt, vagy akár százötven egyed alkot egy-egy csoportot. Ám a viszonyuk nem mindig harmonikus, harcolnak is egymással.

Bizonyos értelemben az emberek is ilyenek, vagyis közösségekben élnek, és időnként meg is küzdenek egymással. Ez pedig megtörténik a gyülekezeteinkben is. Klikkek alakulnak, általában egy karizmatikus vezető körül. És még rosszabb, ha az egyik csoport nem jön ki jól másokkal.

Tapasztaltál már ilyesmit a gyülekezetekben? Ha igen, akkor lehet némi elképzelésed arról, hogy Korinthusban mivel szembesült Pál. Ezen a héten 1Korinthus 1-4. fejezeteivel foglalkozunk, amelyekben az apostol a gyülekezeti viták problémáját tárgyalja, illetve hogy miként lehet felülkerekedni ezeken – éppen a Krisztusban való egység által.

A GYÜLEKEZETI PÁRTOSKODÁS PROBLÉMÁJA

1Korinthus 1-4. fejezeteiben Pálnak ez a kérése dominál, hogy „*ne legyenek közöttetek szakadások, hanem gondolkodásokban és meggyőződésükben jussatok egyetértésre*” (1Kor 1:10, RÚF)! Valójában a legtöbb teológus megegyezik abban, hogy az egység a levél egészét összekötő, mindent átfo-gó téma.

Olvassuk el 1Kor 1:12-17 verseit! Hogyan világít rá ez a szakasz, hogy milyen abszurd dolog klikkeket alakítani helyi vezetők körül? Mi-lyen megoldást javasol Pál?

Pál erős szavakkal ecseteli a korinthusi gyülekezet tagjai közötti egység hiányát. 1Kor 1:10 versében a *szkhiszma* („megoszlás”) görög kifejezést használja, 1Kor 1:11 versében pedig az *erisz* („viszály”) szót. A *szkhiszma* főnév, valamint a *szkhidzó* („részekre oszt”) ige az Újszövetségben másutt is a megoszláshoz vezető nézetkülönbségeket írja le. Az *erisz* („viszály”) főnév gyakran szerepel olyan bűnök listájában, amelyeket a keresztényeknek nem szabad elkövetni.

Olvassuk el Róm 1:29, 13:13, 1Kor 3:3, 2Kor 12:20 és Gal 5:20 verse-it! Az *erisz* („viszály”) mellett még milyen bűnöket sorolnak fel ezek a versek? Tehát ez mennyire káros?

Felszínre kerültek a korinthusi gyülekezeten belüli viszálykodások, sőt még az egymás ellen folytatott pereskedések is (1Kor 6:1-3). „*Megszégyení-tésül mondom nektek*” (1Kor 6:5, RÚF) – jegyezte meg Pál a gyülekezet tag-jai közötti perekkel kapcsolatban. A nézeteltéréseiket még az úrvacsora ün-nepén sem tették félre (1Kor 11:17-22).

A gyülekezeti tagok egységének a hiánya olyannyira veszélyes volt, és Pált annyira aggasztotta, hogy ezt említi először a korinthusiaknak szóló le-velében.

Olvassuk el újból 1Kor 1:12-17 verseit! Miként világít rá ez a rész a gyülekezet egységét veszélyeztető pártoskodás ártalmaira? Gondolko-djunk el ezen! Mit tehet a gyülekezetünk ennek elkerülése érdekében?

JÉZUS KÖRÉ CSOPORTOSULVA

Olvassuk el 1Kor 1:10 versét! Mit értett Pál azon, hogy „gondolkodásokban és meggyőződéseinkben jussatok egyetértésre” (1Kor 1:10, RÚF)?

A pártoskodás a Krisztussal való szövetség megtagadását jelenti (1Kor 1:10). Isten elhívott bennünket „az ő Fiával, a mi Urunk Jézus Krisztussal való közösségre” (1Kor 1:9). Krisztus az Urunk, és köré kell csoportosulnunk, tehát hangos „Nem!” a válasz a retorikai kérdésekre: „Hát részekre szakítható-e Krisztus? Talán Pál feszített meg értetek, vagy Pál nevére keresztelkedtetek meg” (1Kor 1:13, RÚF)? Krisztus nem szakítható részekre. Krisztust feszítették meg értünk, és „az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében” (Mt 28:19) keresztelkedtünk meg.

Pál megemlíti, hogy „Krisztus teste” vagyunk, „és tagjai rész szerint” (1Kor 12:27). A test sok tagból áll, amelyeknek mind megvan a feladata, de egy testet alkotnak. Megfelelő működéséhez minden tagnak végeznie kell a feladatát a képességei szerint. Ez a metafora is érzékelteti, hogy Pál az *egységre* utal, nem az *uniformizmusra*. A különbözőségben, vagy még inkább az annak ellenére meglévő egységre kell törekedni.

Azonban minden gondolatot és véleményt fontos alávetni Krisztus Urunknak. Pál annyira meghatározónak tartja Krisztus Úr voltát, hogy 1Korinthus kezdő szakaszában újból és újból ezt emeli ki (1Kor 1:2, 7-10). Tehát mielőtt elkezdene a pártoskodás és az emberi vezetők kérdésével foglalkozni, azt hangsúlyozza, hogy mindannyiunknak Jézus az Ura. Az egyház középpontjában nem emberi vezetők állnak, a keresztények Jézus köré gyülekeznek. 1Korinthus nyitó verseiben Pál Jézus uralmára helyezi a hangsúlyt, és ez segít megérteni, hogy mit értett a következők alatt: „gondolkodásokban és meggyőződéseinkben jussatok egyetértésre” (1Kor 1:10, RÚF). A *kattintó* görög igéből származik az a szó, ami ebben a fordításban „egyetértés”, és azt jelenti, hogy valamit visszaállítanak a megfelelő állapotába. Amikor emberi vezetők körül pártok alakulnak ki, a gyülekezeti kapcsolatokat helyre kell állítani, és ez a Krisztusban való egység által történhet meg, ha meghalunk az énünknek.

Az elmúlt néhány évtizedben a Hetednapi Adventista Egyházban nagy hangsúlyt helyeztünk a kiscsoportos bibliatanulmányozásra. Mi a különbség a klikkek és a kis csoportok között? Hogyan vehetjük elejét annak, hogy a kis csoportok klikkekké váljanak?

BÖLCSESSÉG, ÉRETTSÉG

Pártoskodás általában úgy alakul ki, ha túlságosan nagy becsben tartanak emberi vezetőket. Ez roppant veszélyes az egyház egységére, valamint a tagok lelki egészségére nézve, mert a keresztyéni szolgálat elferdült nézete oda vezethet, hogy egy gyülekezet túlzott fontosságot tulajdonít bizonyos vezetőknél, még hozzá mások kárára. Az ilyen viselkedés következménye lesz a versengés légköre, ami megoszthatja a gyülekezetet. Ráadásul ha keresztyéni identitásunk középpontjába emberi vezetőket állítunk, azt kockáztatjuk, hogy elmozdítjuk Krisztust az életünkben elfoglalandó jogos helyéről.

Olvassuk el 1Kor 3:1-4 verseit! Mit ír Pál a korinthusiak lelki éretlenségéről?

Pál világossá teszi: a lelki érettség vezet rá a hívőt, hogy értékelje Isten bölcsességét (1Kor 2:6-7), amire a Lélek tanít meg (1Kor 2:13), és ami elmentés ennek a kornak a bölcsességével (1Kor 2:6), az emberi bölcsességgel (1Kor 2:13). Isten bölcsessége Krisztus keresztyében mutatkozik meg (1Kor 2:1-4). Még pontosabban: Isten a bölcsességét Krisztus szenvedésében, halálában és feltámadásában nyilatkoztatta ki. Mielőtt tehát Pál újból rátérne az egységre buzdító felhívásra (1Kor 3:1-17), szeretné, hogy levelének olvasói elismerjék: igazi bölcsességre és Krisztusban való érettségre van szükségük.

A bölcs, érett keresztyének lelki emberek, nem testiek, nem olyanok, mint a csecsemők (1Kor 3:1). A lelki dolgokat lelkiekhez viszonyítják, mert a Lélek dolgai „*lelkiképpen ítéltetnek meg*” (1Kor 2:13-14). A bölcs és érett keresztyének szilárd táplálékot fogyasztanak, nem tejet (1Kor 3:2; vö. Zsid 5:12). A hívő, „*aki tejjel él, járatlan az igazság beszédében, mivelhogy kiskorú. A nagykorúaknak pedig kemény eledel való, mint akiknek gyakorlott ítélőképességük van a jó és a rossz megkülönböztetésére*” (Zsid 5:13-14, ÚRK). Bölcs, érett keresztyének nem mondják, hogy „*Én Pálé vagyok*”, vagy „*én Apollósé*” (1Kor 3:4), különböző emberekre utalva.

Végére is ezek az emberek hozzájuk hasonlóan „*Isten munkatársai*” (1Kor 3:9). Egyházként Isten szántóföldje, épülete és temploma vagyunk (1Kor 3:9, 16-17). Krisztus által mindannyian Istenéi vagyunk (1Kor 3:11).

Előfordult már, hogy hatalmasat csalódtál valakiben, akit roppant nagyra tartottál? Ha már tapasztaltál ilyet, milyen tanulságot vontál le az esetből?

KRISZTUSI SZOLGÁLAT

Olvassuk el 1Kor 4:1-2 verseit! E szakasz tanítása szerint mi a helyes, hogyan tekintsünk az emberi vezetőkre?

1Kor 3:1-4 szakaszában Pál arra céloz, hogy a lelki érettség hiánya miatt alakulnak klikkek, táborok. Ám még mielőtt rátérne erre a témára, kijelenti: „*Bennünk pedig Krisztus értelme van*” (1Kor 2:16). Ez a kifejezés valószínűleg a krisztusi gondolkodásmódra és cselekvésre utal. Más szóval, akkor van a hívőben „*Krisztus értelme*”, ha úgy gondolkodik és cselekszik, mint Krisztus. Csakhogy nem olyan könnyű ezt az élet minden területén gyakorlatba ültetni, nem igaz? A görög-római világban versengtek egymással politikusok, filozófusok, gondolkodók és vallási vezetők. A társadalmi elismerés vágya nyilvánvalóan arra készítette a korinthusi gyülekezetet, hogy ők is kövessék a világi mintákat, ami az egyház számára ma is épp olyan veszélyt jelenthet.

Olvassuk el Fil 2:5-8 szakaszát! Hogyan világít rá ez a rész a „*Krisztus értelme*” (1Kor 2:16) kifejezés jelentésére?

Korinthushoz hasonlóan Filippiben is kialakult megosztottság (Fil 2:1-4), csak talán kisebb mértékű. Fil 2:1-8 szakasza arra tanít, hogy a krisztusi, szolgáló lelkület érdekében meg kell halnunk önünknek és önző ambícióinknak, és igyekeznünk kell önzetlenül mások javát nézni, ahogyan Jézus tette.

Pál a „*Krisztus szolgálói*” (1Kor 4:1) kifejezéssel a krisztusi szolgálatra utalt, ami azt a gondolatot fejezi ki, hogy valaki segítőként, beosztottként szolgálja Krisztust. Az emberi vezetők helyes értékelésének Krisztus vezetői példája az alapja. A szolgákat később „sáfároknak” nevezi (1Kor 4:1-2). A sáfárra bízják rá valaki más tulajdonának a kezelését. Különben is minden Krisztusé, amivel rendelkezünk.

Gondolkodjunk el Fil 2:5-8 üzenetén imádságos szívvel! Mit árul ez el Isten irántunk tanúsított, önzetlen szeretetéről? Miért kell nekünk is meghalnunk önünknek ahhoz, hogy a magunk szintjén bennünk is ilyen szeretet éljen?

A KERESZTET TÜKRÖZŐ ÉLET

A pártoskodástól való óvás még nem jelenti azt, hogy ne kellene támogatni a vezetőket. Támogatnunk és értékelnünk is kell azokat, akik irányítják az egyházi munkát. Isten megbíz embereket földi szolgálatának végzésével. Az egyházi vezetők, akiknek az élete tükrözi a kereszttel jelképezett, Istennek való alárendelést, méltók rá, hogy hallgassunk rájuk és kövessük őket.

Ez pedig azért van így, mert egyedül a keresztnak van ereje az Isten Igéje előtti meghajlás érdekében bármiféle manipulatív uralmi formát visszafordítani. A krisztusi vezetők a szolgálatuk sikerét egyedül Istennek tulajdonítják. Földi szolgálata során, emberként még Jézus is Istennek adott dicsőséget (Jn 17:4).

Pál szerint a hűséges keresztyén szolgálatnak abban kell gyökereznie, amit a kereszti teológiájának nevezünk. A kereszti Isten bölcsességének és megmentő hatalmának megnyilatkozása, ugyanakkor az emberi bölcsességet bolondságként mutatja be. 1Kor 4:1-13 szakaszában Pál világossá teszi, milyen a kereszti teológiája. Először is jelzi: Istentől ered a keresztyén vezetés mintája (1Kor 4:1-5). Másodszor rámutat, hogy az igazi keresztyén szolgálat védjegye a szenvedés (1Kor 4:9, 11-13). Ezt a második pontot érdemes még tovább fejtegetni.

Olvassuk el 2Kor 11:23-28 és Kol 1:24 verseit! Mit jelent a Krisztusért vállalt szenvedés? Mit tanulhatunk erről ezekből az igékből?

A keresztyén vezetők Jézus lábnyomában járnak, ha készek szenvedést is vállalni hittestvéreikért, vagy ha meg is kell halniuk a szolgálatért. Pál úgy utal önmagára és Apollósra, mint „*akiket halálra szántak*” (1Kor 4:9, ÚRK), akiknek nincs eledelük és vizük, „*ruhátlanok vagyunk, és bántalmakat szenvedünk, otthontalanul vándorlunk*” (1Kor 4:11, RÚF). Gyalázták, üldözték, rágalmazták őket, „*szinte a világ söpredékévé... és mindenki szeméjtévé*” (1Kor 4:12-13, RÚF) lettek. A korinthusiakat ironikusan nevezi úgy, hogy gazdagok, királyok, bölcsék és megbecsültek, amivel jelzi: az igazi keresztyén vezetésben nincs helye felfuvalkodottságnak, hiszen az a gyökere az egyházon belüli megoszlásnak (1Kor 4:6).

Mennyit szenvedtél Krisztusért, bármilyen feladatod is legyen az egyházban? Milyen tanulságok rejlenek a válaszódban?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Ellen G. White: *Az apostolok története*. Budapest, 2001, Advent Kiadó, „A tizenkét tanítvány kiképzése” c. fejezet, 12-16. o.

„Isten igazságban hívő, maradék népének egysége és összetartása meggyőző erővel képviseli a világban az általuk ismert igazságot és azt, hogy ők Isten választott népe. Ez az egység és összetartás zavarja az ellenséget, aki eltökélte, hogy ez nem maradhat így. Isten népét a jelenvaló igazság egyesíti, amit szívükkel hisznek és az életükkel bemutatnak, és ez roppant erőssé teszi befolyásukat” (Ellen G. White: *Testimonies for the Church*. 1. köt. 327. o.).

„Isten kivezet egy népet, hogy tökéletes egységben álljanak az örök igazság magaslatán. Krisztus önmagát adta a világért, hogy »tisztítsa önmagának kiváltképpen való népet, jó cselekedetekre igyekezőt« (Tit 2:14). A tisztítás folyamatának a célja, hogy eltávolítsa az egyházból minden igazságtalanságot, viszálykodást és versengést, hogy építsenek, ne romboljanak, valamint energiáikat az előttük álló nagy munkára összpontosítsák. Istennek az a terve, hogy egész népe eljusson a hit egységére. Közvetlenül a kereszttel Krisztus azért imádkozott, hogy tanítványai egyek legyenek, mint ahogy Ő is egy az Atyával, és így elhiggye a világ, hogy az Atya küldte Őt. Ez a rendkívül megindító, csodálatos imádság a korszakokon át elhat egészen a mi időnkig. Jézus ezt mondta: »De nemcsak őérettük könyörgök, hanem azokért is, akik az ő beszédre hisznek majd én bennem« (Jn 17:20)” (Ellen G. White: *Testimonies for the Church*. 4. köt. 17. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Földi szolgálata vége felé Jézus az egységért imádkozott: „*mindnyájan egyek legyenek... hogy megismerje a világ, hogy te küldtél engem*” (Jn 17:21-23). A Krisztusban való egység miért olyan erős érv annak igazsága mellett, hogy Isten küldte el a Fiát a világ megmentéséért? Miért gátolja az egyház misszióját az egyenletlenség?
- 2) Olvassuk el 1Kor 4:9-13 szakaszát, és figyeljük meg, hogyan mutatja itt be Pál az apostolok helyzetét! Miért mondhatjuk, hogy ez a leírás ellentét az azzal, ahogyan a világ értékeli a vezetői jellemzőket? Ezek szerint mennyire különbözik az isteni minta a világtól?
- 3) 1Kor 4:16 versében Pál arra szólítja a korinthusiakat, hogy kövessék a példáját. Kész vagy emberi vezetőket követni? A vezető példájának a követése mennyiben más, mint az, ha túlzottan, akár veszélyes mértékig magasztalnak valakit?

HERJECZKI GÉZA:

ISTEN TITKAINAK SÁFÁRA

Titkaid köröttünk feszülnek,
sebzett szívünkkel elvegyülnek.

Titkaid, Uram, arra várnak,
miközben életünkbe vágnak,
hogy tovább adjuk őket másnak.

Sáfárrá, Uram, miért tettél?
De ha már engem így szeretted:

add, hogy szemem mélyebbre lásson,
hogy szolgád hű sáfárrá váljon,
titkod szolgálatára álljon!